

Skarga wniesiona w dniu 18 września 2009 r. — GDF Suez przeciwko Komisji

(Sprawa T-370/09)

(2009/C 282/102)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: GDF Suez (Paryż, Francja) (przedstawiciele: J.-P. Gunther i C. Breuvert, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności — w całości lub w części — art. 1 decyzji, w którym uznano, że spółka GDF SUEZ naruszyła postanowienia art. 81 ust. 1 WE poprzez uczestnictwo w porozumieniu oraz w uzgodnionych praktykach w sektorze gazu ziemnego przynajmniej od dnia 1 stycznia 1980 r. do dnia 30 września 2005 r. — w odniesieniu do naruszenia popełnionego w Niemczech, oraz od dnia 10 sierpnia 2000 r. przynajmniej do dnia 30 września 2005 r. — w odniesieniu do naruszenia popełnionego we Francji, a w konsekwencji stwierdzenie nieważności także art. 3 decyzji, w którym wezwano GDF Suez do zaprzestania popełniania naruszeń wskazanych w art. 1 lub naruszeń mających identyczny bądź podobny cel lub skutek;
- tytułem żądania ewentualnego, zniesienie lub znaczące obniżenie kwoty grzywny, jaką nałożono na GDF Suez na mocy art. 2 decyzji;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W ramach niniejszej skargi GDF Suez wnosi tytułem żądania głównego o stwierdzenie nieważności — w całości lub w części — decyzji C(2009) 5355 wersja ostateczna, wydanej przez Komisję Europejską w dniu 8 lipca 2009 r. w odniesieniu do postępowania na podstawie art. 81 WE (sprawa COMP/39.401 — E.ON/GDF), dotyczącej porozumienia i uzgodnionych praktyk w sektorze gazu ziemnego. Tytułem żądania ewentualnego skarżąca wnosi o zniesienie, względnie o obniżenie grzywny, jaka została na nią nałożona na mocy tej decyzji.

W uzasadnieniu głównego żądania stwierdzenia nieważności skarżąca podnosi cztery zarzuty dotyczące:

- naruszenia art. 81 WE, reguł dotyczących gromadzenia dowodów oraz obowiązku uzasadnienia w odniesieniu do kwestii istnienia porozumienia lub uzgodnionych praktyk między GDF Suez a E.ON/E.ON Ruhrgas przed sierpniem 2000 r., ze względu na:

— brak antykonkurencyjnego celu i skutku pism z 1975 r. przed sierpniem 2000 r.;

— brak wpływu na wewnątrzspółnotową wymianę handlową przed sierpniem 2000 r.; oraz

— brak jakiegokolwiek dowodu na okoliczność istnienia zarzucanego naruszenia między styczniem 1980 r. a lutym 1999 r.;

— naruszenie art. 81 WE, reguł dotyczących gromadzenia dowodów oraz obowiązku uzasadnienia w odniesieniu do kwestii istnienia porozumienia lub uzgodnionych praktyk między GDF Suez a E.ON/E.ON Ruhrgas po sierpniu 2000 r., ze względu na:

— brak jednego i ciągłego naruszenia między dniem 1 stycznia 1980 r. a dniem 30 września 2005 r., a w konsekwencji przedawnienie pism z 1975 r.;

— brak między stronami wspólnej woli stosowania pism z 1975 r. po sierpniu 2000 r.;

— oczywiście błędną ocenę przebiegu spotkań i wymiany korespondencji między GDF Suez a E.ON/E.ON Ruhrgas; oraz

— brak oceny niezależnych działań DF Suez w Niemczech oraz E.ON/E.ON Ruhrgas we Francji;

— oczywisty brak dowodów na okoliczność istnienia porozumienia lub uzgodnionych praktyk dotyczących ograniczenia przez E.ON/E.ON Ruhrgas wykorzystania we Francji gazu transportowanego gazociągiem MEGAL, ze względu na:

— niezajście na rynku francuskim jakiegokolwiek naruszenia wynikającego z pisma „*Direktion G*”;

— oczywiście błędną interpretację dotyczących Francji spotkań i dotyczącej tego państwa wymiany korespondencji między GDF Suez a E.ON/E.ON Ruhrgas;

— wyłączenie dotyczące monopolu prawnego GDF Suez w zakresie importu i dostawy gazu we Francji przed uwolnieniem rynku gazu w styczniu 2003 r.;

- błędne ustalenia faktyczne oraz naruszenia prawa dotyczące stosowania art. 81 WE, w odniesieniu do kwestii istnienia porozumienia lub uzgodnionych praktyk między GDF Suez a E.ON/E.ON Ruhrgas po sierpniu 2004 r.

W uzasadnieniu żądania ewentualnego zniesienia grzywny skarżąca podnosi jeden zarzut dotyczący naruszenia zasad równego traktowania, proporcjonalności i niedziałania prawa wstecz.

W uzasadnieniu dalszego żądania ewentualnego odnoszącego się do kwestii obniżenia kwoty grzywny skarżąca podnosi sześć zarzutów dotyczących:

- okoliczności, że zarzucane naruszenie dotyczące rynków gazu we Francji nie zostało udowodnione w wymagany prawem sposób oraz okoliczności, że zaskarżona decyzja zawiera w tym względzie braki w uzasadnieniu;
- naruszenia zasad równego traktowania i proporcjonalności poprzez nałożenie na GDF Suez i E.ON/E.ON Ruhrgas grzywien w identycznej wysokości;
- błędnej oceny czasu trwania naruszenia;
- błędnej oceny wagi naruszenia;
- błędnej oceny kwestii konieczności stosowania względem GDF Suez cła importowego wynoszącego 15 %; oraz
- błędnej oceny okoliczności łagodzących.

Skarga wniesiona w dniu 24 września 2009 r. — Retractable Technologies przeciwko OHIM — Abbott Laboratories (RT)

(Sprawa T-371/09)

(2009/C 282/103)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Retractable Technologies, Inc. (Little Elm, Teksas, Stany Zjednoczone Ameryki) (przedstawiciel: adwokat K. Dröge)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Abbott Laboratories (Abbott Park IL, Stany Zjednoczone Ameryki)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji nr R 1234/2008-4 Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 24 lipca 2009 r.,
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy „RT” dla towarów należących do klasy 10 (zgłoszenie nr 4 129 037)

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Abbott Laboratories

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: hiszpański słowny znak towarowy „RTH” dla towarów należących do klasy 10

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: częściowe uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 ⁽¹⁾, gdyż w przypadku rozpatrywanych oznaczeń nie istnieje niebezpieczeństwo wprowadzenia w błąd.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz. U. 2009 L 78, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 21 września 2009 r. — Visti Beheer przeciwko OHIM — Meister (GOLD MEISTER)

(Sprawa T-372/09)

(2009/C 282/104)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Visti Beheer BV (Rotterdam, Niderlandy) (przedstawiciel: adwokat A. Herbertz)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Meister + Co. AG (Wollerau, Szwajcaria)